

РЕШЕНИЕ

№ 2489

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

при участието на секретаря **САНДРА ЕМ. Д.**
като разгледа докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20221110131386 по описа за 2022 година

Предявен е установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 92 ЗЗД от „У. Е.“ ЕООД /с предишно наименование „Ю.“ ЕООД/ срещу Р. К. К. за признаване за установено, че Р. К. К. дължи сумата от 199,92 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване по вина на потребителя на Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги от 09.10.2018г. за клиентски №, за мобилен № и №, сключен между „Б. т. к.“ ЕАД и Р. К., като вземането е прехвърлено от „Б. т. к.“ ЕАД на "С. Г. Г." ЕАД с договор за цесия от 16.10.2018г., а от "С. Г. Г." ЕАД на ищеца с анекс от 05.10.2020г. към договор за цесия от 01.10.2019г., за която сума е издадена заповед за изпълнение по ч.гр. дело № 12550/2022г. по описа на СРС, 161-ви състав.

Ищецът твърди, че предявява исковата си претенция въз основа на уведомление по т.1.1.1. към договор за цесия от 16.10.2018г., с което вземането е прехвърлено на „С. Г. Г.“ ЕАД на 24.02.2020г., а „С. Г. Г.“ ЕАД го прехвърлило на „Ю.“ ЕООД на 10.03.2020г. посредством Анекс към договор за цесия от 01.10.2019г., подробно описани в Приложение № 1 от договора. Сочи, че въз основа на договора с мобилния оператор ответникът е ползвал предоставяните от дружеството мобилни услуги, като потреблението било фактурирано под кл. номер на абоната №. Поддържа, че между „Б. т. к.“ ЕАД и Р. К. бил сключен договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с кл. № от 09.10.2018г., с който абонатът добавил за ползване мобилни номера по избран тарифен план V. ... с месечна абонаментна такса в размер на 39,99 лева с ДДС и добавил за ползване и мобилен номер по същия абонаментен план V. ... с месечна абонаментна такса в размер на 39,99 лева с ДДС за срок от 24 месеца. Въз основа на договора били издадени фактури, обективиращи размера на незаплатените услуги за отчетен период на потребление до 14.03.2019г., след което бил изпаднал в забава за неплатените услуги. Абонатът бил потребил и не бил заплатил мобилни услуги на обща стойност 102,04 лева. Неплащането в срок на издадените фактури обусловило правото на БТК да прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната. След едностранното прекратяване била издадена крайна фактура № 0023657563/15.03.2019г. с начислена обща сума за плащане с краен падеж 01.04.2019г. Датата на деактивация на процесния абонамент била 14.03.2019г. Била начислена сума в размер на 199,92 лева,

формирана като сбор от трикратния размер на месечната абонаментна такса без ДДС по всеки избран абонаментен план към ползваната далекосъобщителна услуга, а именно – 3х 33,32 лева за тарифен план V. ... за номер и 3 х 33,32 лева за тарифен план V. ... за номер. Изложени са подробни съображения относно прехвърлянето на процесното вземане в полза на ищеца и уведомяването на ответника за извършената цесия. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл.131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който са изложени съображения, че исковата молба е нередовна и недопустима. Оспорва съдържанието на приложения Анекс № 2 от 05.10.2020г. със заличени и неиндивидуализирани вземания. Поддържа, че уведомление по т.1.1.1. от 24.02.2020г. към Договор № 46000008855 за прехвърляне на вземания, сключен на 16.10.2018г. също не бил приложен като доказателство по делото. Твърди, че до негово знание не е достигало такова уведомление. Оспорва съдържанието и на извлечение № 1 към Анекс от 10.03.2020г. към Договор за цесия от 01.10.2019г. Счита, че ищецът не е титуляр на каквото и да е вземане срещу него и не притежава правен интерес да упражнява чужди права. Оспорва уведомяването за извършените цесии. Сочи, че претенцията за неустойка препраща към фактура № 0023657563, като на страница втора от фактурата имало три вида неустойки, като нито една от трите неустойки не била в размера, който се претендирал в исковата молба. Поддържа, че предвид липсата на каквото и да е уведомяване за извършени цесии, такива не могат да се противопоставят на ответника. Релевира възражение за давност. Искането към съда е да отхвърли предявения иск.

Съдът, като взе предвид становището на страните и събраните по делото релевантни за правния спор доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД ищецът следва да докаже, че валидно е възникнало твърдяното облигационно правоотношение, че цедентът е изпълнил задълженията си по сключения договор, че е прекратил правоотношението между страните, че е била уговорена по размер неустойка в случай на неизпълнение на договорни задължения от ответника, както и какъв е размера на неустойката за исковия период, както и че вземането за неустойка е прехвърлено на ищеца чрез сочените договори за цесия.

При установяване на горните предпоставки в доказателствена тежест на ответника е да докаже погасяване на задълженията.

С оглед релевираното възражение за давност в тежест на ищеца е да установи факти и обстоятелства, с които законът свързва спиране или прекъсване на давността.

От Договор №09102018-45091392, кл. № от 09.10.2018г. се установява, че Р. К. К. е сключил с „Б. т. к.“ ЕАД договор за мобилни услуги за номер с абонаментен план V. ... и за номер с абонаментен план V. В договора е посочено, че същият е със срок от 24 месеца, както и че с прекратяване на споразумението се прекратяват и всички допълнителни споразумения, вкл. и за допълнителни услуги. Ако споразумението бъде прекратено преди изтичане на уговорения срок по искане или вина на абоната, вкл. при неплащане на дължими суми, абонатът дължи на БТК ЕАД неустойка равна на оставащите до края на срока, но не повече от трикратния им размер, месечни абонаменти за услугите на срочен абонамент, за които договорът се прекратява, вкл. за допълнителни услуги по техния стандартен размер без отстъпка. Освен неустойката за предсрочно прекратяване, абонатът дължи на БТК ЕАД и възстановяване на част от стойността на отстъпките от абонаментните планове и от пазарните цени на устройствата /закупени или предоставени на лизинг/, съответстваща на оставащия срок на договора.

Представена е и фактура № 0023657563 от 15.03.2019г., издадена на Р. К. за сумата от 554,58 лева, включваща и начислени неустойки за предсрочно прекратяване на договор за абонаментен план V.

От представения Договор 4600008855 за прехвърляне на вземания от 16.10.2018г. се установява, че „Б. т. к.“ ЕАД са прехвърлили на „С. Г. Г.“ ООД вземания, посочени в Приложение № 1, ведно с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, вкл. и с изтеклите лихви, ако има такива, както и вземания, които цедентът периодично след сключване на договора по своя преценка прехвърля на цесионера чрез изпращане на уведомление, придружено от съответното Приложение 1, съдържащо данни за вземанията и длъжниците. Съгласно чл. 5 от договора от датата на подписването му цесионерът ще се смята задължен и изрично упълномощен за уведомяване на длъжниците, чиито вземания се прехвърлят, за факта на цесията, като им изпраща уведомление по смисъла на чл. 99, ал. 3 ЗЗД на адресната им регистрация по местоживееене или друг адрес, посочен за връзка в Приложение № 1. Цесионерът се задължава сам да извърши уведомяването от името на цедента, но за своя сметка, като за целта цедентът ще издаде изрично пълномощно на цесионера да подписва съответните уведомления до длъжниците по вземанията.

Прието е и нотариално заверено пълномощно от 24.10.2018г., с което „Б. т. к.“ ЕАД са упълномощили „С. Г. Г.“ ООД в качеството му на цесионер по Договор за прехвърляне на вземания от 16.10.2018г. да представлява БТК пред лицата, чиито задължения към БТК са предмет на прехвърляне по Договора за цесия при и по повод изпращане на уведомителните съобщения по смисъла на чл. 99, ал. 3 ЗЗД, като подписва съответните уведомителни писма. В т. 2 от пълномощното е посочено, че пълномощникът не получава права да сключва договори от името и за сметка на Виваком и да извършва каквито и да било действия и изявления от името и за сметка на Виваком с изключение на фактическите действия, посочени изчерпателно в т. 1 от пълномощното.

От представения Договор за прехвърляне на вземания от 01.10.2019г. се установява, че „С. Г. Г.“ ООД са прехвърлили на „Ю.“ ЕООД вземания от трети физически лица и/или юридически лица, подробно индивидуализирани по основание, размер и длъжник в Приложение № 1. В чл. 6, ал. 2 е посочено, че цедентът се задължава да уведоми длъжниците за извършеното прехвърляне, както и да упълномощи цесионера да извърши уведомяване на длъжниците от негово име и за собствена сметка.

От Анекс № 2 от 05.10.2020г. към Договор за цесия от 01.10.2019г. се установява, че „С. Г. Г.“ ЕАД са прехвърлили на „Ю.“ ЕООД вземания, придобити по силата на уведомление по т.1.1.1 от договор за цесия от 16.10.2018г., сключено на 23.09.2020г. между „Б. т. к.“ ЕАД и „С. Г. Г.“ ЕАД, индивидуализирани в Приложение № 1 към анекса.

В извлечение от Приложение № 1 към Анекс от 10.03.2020г. към договор за цесия от 01.10.2019г. е посочено, че с Анекс от 10.03.2020г. към Договор за прехвърляне на вземания от 01.10.2019г. е прехвърлено вземането спрямо Р. К. К., произтичащо от договори за мобилни услуги в размер на 199,92 лева.

В извлечение от 19.09.2023г. от Приложение № 1 към Анекс от 10.03.2020г. към Договор за цесия от 01.10.2019г. е посочено, че с Анекс от 05.10.2020г. към Договор за прехвърляне на вземания от 01.10.2019г. е прехвърлено вземането спрямо Р. К. К. за сумата от 199,92 лева, произтичащо от договор с кл. №- л.89 от делото.

Приложено е и потвърждение за прехвърляне на вземане по чл. 99, ал. 3 ЗЗД от „Б. т. к.“ ЕАД, в което е посочено, че потвърждават, че вземане срещу Р. К. К. за сумата от 199,92 лева е прехвърлено от „Б. т. к.“ ЕАД на „С. Г. Г.“ ООД по силата на уведомление от 24.02.2020г. по т.1.1.1 към договор № 4600008855 за прехвърляне на вземания, сключен на 16.10.2018г., както и че цесионерът е упълномощен от цедента да уведомява длъжниците от името на цедента и за сметка на цесионера за прехвърлянето на вземанията срещу тях.

При така събрания доказателствен материал съдът намира, че ответникът не е оспорил автентичността на положения негов подпис върху Договор №09102018-45091392,

кл. № от 09.10.2018г., поради което по делото се установява наличието на облигационно правоотношение между него и „Б. т. к.“ ЕАД с предмет предоставяне на мобилни услуги за номер с абонаментен план V. ... и за номер с абонаментен план V.

От приетите писмени доказателства е видно, че с договор за прехвърляне на вземания (цесия) от 16.10.2018г. „С. Г. Груп“ ООД е придобило вземания на „Б. т. к.“ ЕАД, произтичащи от договорите за мобилни услуги с лица, посочени в Приложение № 1, които пък са били прехвърлени на ищеца по договор за цесия със „С. Г. Груп“ ООД от 01.10.2019г. Съдът намира, че от извлечението от 10.06.2022г. и от 19.09.2023г. и потвърждението по чл. 99, ал. 3 ЗЗД (л. 21-23 от делото), издадени от цедентите, се установява, че в предметния обхват на процесните договори за цесия се включва вземането на „БТК“ ЕАД към Р. К. К. в размер на 199,92 лева, произтичащо от договор за мобилни услуги. С оглед възраженията на ответника следва да бъде посочено, че вземането на „Б. т. к.“ ЕАД е прехвърлено през 2020г. с уведомление към договор за цесия от 16.10.2018г., а не е прехвърлено през 2018г.

Относно уведомяването на ответника за извършените цесии съдът намира следното:

Съгласно разпоредбите на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗД предишният кредитор трябва да съобщи на длъжника за прехвърлянето на вземането и от този момент цесията има действие спрямо длъжника и третите лица. Уведомяването за цесията трябва да бъде извършено от стария, а не от новия кредитор, тъй като целта на закона е длъжникът да бъде защитен срещу ненадлежно изпълнение на лице, което не е носител на вземането. Понеже прехвърленото вземане е възникнало от правоотношение между длъжника и стария кредитор, напълно логично е изискването съобщението за прехвърлянето на вземането да бъде извършено именно от стария кредитор, за да създаде достатъчна сигурност за длъжника за извършената замяна на стария му кредитор с нов /ТР № 142-7 от 11.11.1954 г. на ОСГК на ВС, Решение № 123 от 24.06.2009г. по т. д. № 12/2009г., ТК, II ТО на ВКС/. Затова съобщението от новия кредитор няма предвиденото в чл. 99, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗД действие. Това обаче не означава, че предишният кредитор няма правото да упълномощи новия кредитор да извърши съобщението до длъжника като негов пълномощник. Според чл. 36 от ЗЗД представителната власт възниква по волята на представлявания, нейният обем се определя според това, което упълномощителят е изявил /чл. 39 от ЗЗД/ и не са предвидени никакви изрични ограничения посредством повелителни правни норми на тази власт, свързани с уведомяването за цесията. Следователно по силата на принципа за свободата на договарянето /чл. 9 от ЗЗД/ няма пречка старият кредитор да упълномощи новия кредитор за извършване на уведомлението за цесията. Това упълномощаване не противоречи на целта на разпоредбите на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗД. Длъжникът може да се защити срещу неправомерно изпълнение в полза на трето лице като поиска доказателства за представителната власт на новия кредитор. В този случай представителната власт възниква по волята на представлявания – цедента, съгласно разпоредбата на чл. 36 ЗЗД, като обемът ѝ се определя според това, което упълномощителят е изявил съобразно чл. 39 ЗЗД.

Упълномощаването не противоречи на целта на разпоредбите на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД. Получаването на уведомлението за цесията в рамките на исковото производство с връчване на исковата молба и доказателства към нея, едно от които е изходящото от цедента или неговия пълномощник съобщение по чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД, не може да бъде игнорирано. Следователно с връчване на уведомлението в хода на исковото производство цесията има действие спрямо длъжника и следва да бъде съобразено от съда при решаването на делото, с оглед императивното правило на чл. 235, ал. 3 ГПК. В този смисъл Решение № 78 от 9.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 2352/2013 г., II т. о., ТК Решение № 3 от 16.04.2014 г. на ВКС по т. д. № 1711/2013 г., I т. о., ТК Решение № 123 от 24.06.2009 г. на ВКС по т. д. № 12/2009 г., II т. о., ТК, Решение № 114/07.09.2016г. по т. д. № 362/2015г. на ВКС, II ТО/.

В конкретния случай, както беше посочено по-горе, в договорите за цесия изрично е предвидено цесионерът сам да извърши съобщаването от името на цедента и за своя сметка,

като за целта „Б. т. к.” ЕАД изрично е упълномощило „С.Г. Груп” ООД да уведомява длъжниците по смисъла на чл. 99, ал. 3 ЗЗД с правото да подписва изпращаните до тях уведомителни писма.

Договорите за цесия, заедно с писменото пълномощно и извлечението от стария кредитор, установяващи прехвърлянето на процесното вземане и правото на цесионера – ищец по делото да съобщи за него на длъжника, са връчени на Р. К. като приложения към исковата молба в настоящото производство, поради което последният е бил уведомен надлежно в рамките на настоящото производство за цедирането на вземанията срещу него. Ето защо, сключените договори за цесия имат действие спрямо длъжника и надлежен кредитор на вземанията по процесния договор за мобилни услуги към настоящия момент е ищцовото дружество.

По отношение на процесното вземане съдът на основание чл. 7, ал. 3 ГПК извърши проверка за наличие на неравноправни клаузи в представения договор за мобилни услуги, доколкото ответникът има качеството на потребител, като не установи такива.

Страните по договор за услуга могат да включат клауза за едностранното му прекратяване преди изтичане на срока на договора по волята, на която и да е от страните или на една определена от тях, на основание чл. 9 от ЗЗД. Допустимо е също така уговарянето от страните на неустойка за вредите от предсрочното прекратяване на срочен договор за услуга, но само в рамките на присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. В противен случай, клаузата за неустойка би била нищожна, поради накърняване на добрите нрави, за което съдът следи служебно, като преценката се извършва към момента на сключване на договора, а не към последващ момент – т. 3 от Тълкувателно решение № 1/15.06.2010 г. по тълк. д. № 1/ 2009 г. на ОСТК на ВКС. При тази преценка следва да се изхожда преди всичко от характерните особености на договора за услуга и вида на насрещните престации: мобилният оператор се задължава да предостави на потребителя ползването на мобилни услуги срещу абонаментна такса, а потребителят – да я заплати, но само срещу предоставената му услуга. От друга страна, ако е уговорена неустойка при предсрочно прекратяване на договор за услуга, в размер на всички неплатени по договора абонаментни вноски до края на срока му, мобилният оператор по прекратения договор ще получи имуществена облага от насрещната страна в размер, какъвто би получил, ако договорът не беше прекратен, но без да се предоставя ползването на услугата по договора.

Следва да се посочи, че съдът следи служебно за нищожността на договорните клаузи, предмет на договора, когато тя е свързана с противоречие на закона или на добрите нрави и това противоречие произтича пряко от твърденията и доказателства по делото, както е в настоящия случай. В този смисъл са Решение № 178/26.02.2015 г. по т. д. № 2945/2013 г., ВКС, II т. о. и Решение № 229/21.01.2013 г. по т. д. № 1050/2011 г., ВКС, II т. о.

При извършване на преценка за наличие на нищожност на така цитираните уговорки съдът намира, че в конкретния случай уговорената неустойка не излиза извън присъщите на неустойката функции и не нарушават принципа за справедливост, доколкото се претендира неустойка в размер на единствено 3 стандартни месечни такси без ДДС. Поради което така уговорените неустойки не са нищожни.

Начислените неустойки са в размер на 3 x 33,32 лева за тарифен план V. ... без ДДС за номер, тоест 99,96 лева, както и 3 x 33,32 лева за тарифен план V. ... без ДДС за номер, тоест 99,96 лева, общо 199, 92 лева. В издадена фактура от 15.03.2019г. размерът на начислените неустойки е по 99,95 лева. Така установената аритметична разлика от 0,01 стотинки съдът намира за незначителна.

С оглед на гореизложеното предявеният установителен иск е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

Предвид установената основателност на предявения иск следва да се разгледа

релевираното от ответника при условията на евентуалност възражение за изтекла погасителна давност.

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, „понятието „периодични плащания” по смисъла на чл. 111, б. „в” от Закона за задълженията и договорите се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви.” Следователно еднаквостта или различието на размера на задължението за плащане нямат отношение към характеристиката му като периодично, като единствено е необходимо той да е предварително определен или определяем. Вземанията на доставчика на комуникационни услуги съдържат изброените признаци на понятието, поради което представляват периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. „в” ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните далекосъобщителни услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер. Ето защо вземанията на „БТК” АД, прехвърлени на ищеца, се погасяват с тригодишен давностен срок. Същият в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК на 09.03.2022г., от която дата установителният иск се счита предявен – арг. чл. 422, ал. 1 ГПК и чл. 116, б. „б” ЗЗД, като в периода 13.03.2020г. – 20.05.2020г. същият е спрял да тече на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г., и за преодоляване на последиците, във връзка с § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето (обн. ДВ, бр. 44/2020г., в сила от 14.05.2020г.).

В конкретния случай договорът е бил прекратен на 14.03.2019г. на посочената от ищеца дата за деактивация на процесния абонамент. На следващия ден- 15.03.2019г., е издадена и фактура № 0023657563, с която са начислени и процесните неустойки. Поради което към датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК не са били изтекли три години от датата на прекратяване на договора и изискуемостта на начислените неустойки по Договор №09102018-45091392, кл. № от 09.10.2018г.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски има единствено ищецът. В заповедното производство заявителят /сега ищец/ е сторил разноски за държавна такса в размер на 25 лева и претендира адвокатско възнаграждение в размер на 180 лева като са представени и доказателства за сторените разноски- договор за правна защита и съдействие от 16.02.2022г. Поради което на ищеца следва да се присъдят разноски в заповедното производство в размер от 205 лева.

В исковото производство ищецът е сторил разноски за държавна такса в размер на 25 лева и претендира адвокатско възнаграждение в размер на 180 лева като са представени и доказателства за сторените разноски – договор за правна защита и съдействие от 10.06.2022г. Поради което на ищеца следва да се присъдят разноски в исковото производство в размер от 205 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявления по реда на чл. 422 ГПК иск с правно основание чл. 92 ЗЗД, че Р. К. К., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул., №, вх., ет., ап., дължи на „У. Е.“ ЕООД /с предишно наименование „Ю.“ ЕООД/, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул., №, вх., ет., сумата от **199,92** лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване по вина на потребителя на Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги от 09.10.2018г. за клиентски №, за мобилен № и №, сключен между „Б. т. к.“ ЕАД и Р. К., като вземането е прехвърлено от „Б. т. к.“ ЕАД на "С. Г. Г." ЕАД с договор за цесия от 16.10.2018г., а от "С. Г. Г." ЕАД на ищеца с анекс от 05.10.2020г. към договор за цесия от 01.10.2019г., за която сума е издадена заповед за изпълнение по ч.гр. дело № 12550/2022г. по описа на СРС, 161-ви състав.

ОСЪЖДА Р. К. К., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул., №, вх., ет., ап., да заплати на „У. Е.“ ЕООД /с предишно наименование „Ю.“ ЕООД/, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул., №, вх., ет., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **205 лева**, представляваща разноски в заповедното производство и сумата от **205 лева**, представляваща разноски в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____